

Avrupa Topluluğu Madencilik Politikasında Gelişmeler

Marching Towards The Specific Mining Policy in the
European Community

Sami DEMİRBILEK (*)

OZET

1975 yılından bu yana Avrupa Topluluğu'nda bir madencilik politikasının oluşturulması ve uygulanması yönündeki istekler İspanya, Portekiz, Yunanistan'ın Topluluğa katılımıyla daha da hızlanmıştır. Topluluk, yeni katılımlar sonucunda sınırları içindeki madencilik potansiyelinin, Topluluğun hammadde gereksinmelerinin güvenli bir şekilde karşılanmasına ve işletildiği durumda üye Akdeniz ülkelerinde bölgesel dengesizliklerin giderilmesine yardımcı olacak seviyeye geldiğini düşünmektedir. Ek olarak, Topluluk madencilik sektörü, Topluluk endüstrisinin bir parçası olarak bütündeki teknolojik gelişmeye katkısı ve Topluluğun madencilik ekipmanları üretiminde dünyadaki pazarını koruyabilmesi için önemlidir. Bunlara karşın topluluk, sektöre yönelik bütçesel bir destek oluşturmak yerine, ayrıcalık yaratmadan sektörün yeniden yapılanmasını sağlayıcı bir politika geliştirmek istemektedir. Bu yazıda, Topluluğun madencilik politikası yönünde aldığı yol ve bundan sonra alınacak kararlara büyük bir olasılıkla baz oluşturacak öneriler özetlenmektedir.

ABSTRACT

The request to establish and apply a clear mining policy in the European Community supported with the financial instruments as the equivalent of SYSMIN which is in force for the ACP Africa, Carairb and Pasif ic countries become intensified especially after the accession of Greece, Spain and Portugal. The Community is aware of the potential mining sector at lessening the degree of dependence imbalances especially in the member Mediterranean states and most importantly, as an integral part of the community industry, the commission believes that the mining sector deserves just as much attention as the other sectors of the improvement and reinforcement of the Community's economy. But this does not justifies the idea of establishing a special fund within the frame of a specific sectoral policy. The paper reviews the developments to set up a mining policy in the community since 1975 and outlines the resulted recommendations which will most possibly form the base for a Community mining policy.

(*) Dr. Maden Y. Mühendisi DPT - AT Başkanlığı Sanayi Grubu, ANKARA

1. GİRİŞ

1975 yılından bu yana Avrupa Topluluğu bazında hammadde temini konusunda yapılan çalışmalar, madencilik endüstrisiyle ilgili olarak iki ana kategoride Topluluk seviyesinde girişimlerin gelişmesine neden olmuştur.

Birinci kategori olan politik girişimler ve değerlendirmeler konusundaki tartışmalar, Topluluk komisyonunu bütün üye ülkelerdeki enerji dışı madencilik aktivitelerini değerlendirerek Topluluk madencilik endüstrisinin kârlılığı konusunda bir çalışmaya sevk etmiştir.

İkinci kategori olarak ise, araştırma, dış ilişkiler ve topluluk içinde özel projelerin desteklenmesi kadar, geliştirilmesi konularında daha duyarlı politikaların uygulanmasına yönelik girişimler ortaya çıkmaktadır.

Topluluğun genel araştırma-geliştirme programı dahilindeki hammaddeler bölümü bu sektördeki araştırma gereklerine cevap verebilir. Dış ilişkiler konusunda ise, Topluluk tarafından Afrika, Karaidler ve pasifik ülkeleri için Lome anlaşmasında tesis edilen SYSMIN programı uygulamaya sokulmuştur.

Topluluk 1984 yılında madencilik endüstrisini desteklemek için bir mali mekanizma benimsemesine karşın bütçesel olarak somut bir gelişme kaydedilmemiştir. Fakat Toplulukta madencilik endüstrisini desteklemek ve geliştirmek için önemli çabalar gösterilmiş, genel araştırma-geliştirme programındaki hammaddeler bölümüne ek olarak Avrupa Yatırım Bankası, Avrupa Kömür Çelik Birliği Fonu ve Bölgesel Kalkınma Fonu'ndan Portekiz, Hollanda, Yunanistan, İspanya, Almanya, Danimarka, İtalya ve İngiltere'de çok sayıda proje desteklenmiştir. Özellikle, Bölgesel Kalkınma Fonunun az gelişmiş bölgelerde madencilik sek-

törüne önemli katkılarda bulunabileceği ortaya çıkmıştır (1).

Yunanistan, İspanya ve Portekiz'in Topluluğa katılımıyla Madencilik sektörünün ekonomik profili değişmiş, İberik bakır zonu rezervleri, Yunanistan'daki boksit, krom ve nikel rezervleri, Portekiz'deki tungsten rezervleri ve yine İberik ve İskoçya altın rezervleri, Toplukta son yıllarda hakim olan madencilik endüstrisinin önlenemeyen düşüşü inanışını değiştirmiş, teknolojik gelişmeler hesaba katılmak suretiyle artık sektörün, Topluluğun gereksinmelerinin karşılanmasında marjinal rol oynamaktan kurtulacağı düşüncesi gelişmeye başlamıştır. Bunun sonucu olarak, Topluluk dışı bağımlılığı azaltmayı amaçlayan bir politikayı sektörde benimsemiş durumdadır (8).

Bu değişikliğin nedenlerinden ilki, Topluluk işletmelerinin endüstriyel minerallerde Topluluk gereksiniminin tamamını, metallerde ise %25'ini karşılayabilmesidir. Özellikle boşluğu bir başka ürünle doldurulamayan kromda, Güney Afrika ve SSCB'ye bağımlılığını azaltmak için Yunanistan'daki rezervlerin Topluluk'un ana üretim merkezi olarak kullanılması ve bu ülkenin açıklarını ise Türkiye ve Arnavutluk üretimiyle desteklenmesi istenmektedir. Diğer bir deyişle kaynaklar çeşitlendirilmek istenmektedir.

İkincisi, işletmeler test alanları olarak kullanılarak madencilik ekipmanları üreten ve endüstriyel yapının bir parçası olan sektörün gelişmesinin sürdürülmesi ve satışların dünya çapında yükseltilmesi istenmektedir.

Üçüncü ve en önemlisi ise, madencilik işletmelerinin Topluluk sınırları dışında aktivitelerinin teşvik edilerek onların uluslararası arenada etkinliklerinin yükseltilmesi ve dolayısıyla Topluluğa hammadde temininin emniyete alınması istenmesidir.

Çizelge 1 - Topluluğun 1986 - 87 Ortalama Madencilik Üretim Değerleri

	AT		ABD		Kanada	
	Milyon ECU	%	Milyon ECU	%	Milyon ECU	%
Metal madenleri	850	7	5,425	25	3,400	74
Metal dışı madenler	3,400	28	16,275	75	1,200	26
Endüstriyel hammaddelere)	8,000	65				
Toplam	12,250		21,700		4,600	

(*) Genelde inşaat malzemesi olarak kullanılan ürünler.

2-TOPLULUKTA MADENCİLİK SEKTÖRÜNÜN ÖNEMİ

Topluluk enerji dışı madencilik faaliyetlerinin tam değerlendirilmesi, Topluluk komisyonu tarafından henüz tamamlanmamıştır. Fakat mevcut verilerden bir değerlendirme yapmak mümkündür (5).

Toplulukta 1986 - 87 ortalama üretim değeri yaklaşık 12 milyar ECU'dur (Avrupa para birimi). Çizelge 1'de katma değer vergisi öncesi bu üretim değerinin dökümü ABD ve Kanada'yı karşılaştırılmalı olarak verilmektedir.

Çizelge 1 incelendiğinde Avrupa Topluluğunda endüstriyel hammaddeler üretiminin toplam üretim içindeki üstünlüğü görülmektedir. Topluluk madencilik sektöründe istihdam edilen 200.000 kişinin %60'ı endüstriyel hammaddeler %30'u metal dışı madenler, %10'u demirdışı metaller üretiminde çalışmaktadır.

Kanada ile karşılaştırmak gerekirse, Kanada'daki enerji dışı madencilik sektöründe istihdam edilen 38.000 kişinin % 68'i demir dışı metallerin, %32'si ise metal dışı madenlerin üretiminde çalışmaktadır.

Topluluk dış ticareti incelendiğinde, Topluluğun demir cevheri hariç enerji dışı madencilik ürünlerinin ticaretinde, 2300 milyon ECU demir dışı metal madenlerinden, 1100 milyon ECU metal dışı madenlerinden ve 250 milyon ECU endüstriyel hammaddeler olmak üzere yaklaşık 3650 milyon ECU (1986) ticaret açığı verdiği görülmektedir.

Topluluğun iç ve dış ticareti itibarıyla demir hariç enerji dışı madencilik ürünleri için pazar boyutu, 4400 Milyon ECU metal dışı madenler, 3300 milyon ECU demir dışı metaller ve 1200 milyon ECU endüstriyel hammaddeler olmak üzere yaklaşık 9000 milyon ECU olduğu görülmektedir. Bu değerler ise, Topluluğun, dış kaynaklara bağımlılığına dikkati çekmekte ve Topluluğun kaynaklarını çeşitlendirmek, Topluluk içi boksit, volframit, magnezyum ve metal konsantre ürünlerinin dünya pazarında rekabet gücünü yükseltmek istediğini ortaya koymaktadır.

3. TOPLULUK MADENCİLİK POLİTİKASININ ÖZELLİKLERİ

80'li yıllarda Topluluk platformunda yapılan çalışmalar ve Topluluk madencilik sektörünün

değerlendirilmesi sonucu, yukarıda açıklanan amaçları gerçekleştirmek için bazı problemlerin madencilik politikası çerçevesinde çözümlenmesi gerektiği anlaşılmıştır. Demir hariç enerji dışı madencilik sektörünün Toplulukta kazanacağı ivme, politikanın getireceği bu özelliklere bağlı olacaktır(2).

3.1. Arama Aşaması

Genel olarak arama aşamasında karşılaşılan problemleri ikiye ayırmak mümkündür.

Birincisi, kaynaklar ve rezervler hakkında yetersiz bilgi, arama ruhsatlarının verilmesindeki sınırlamalar, yavaşlık ve karmaşıklığıdır. İkincisi, vergi teşviklerinin ve uluslararası kârları düzenleyen bir sistemin yokluğudur.

3.1.1. Jeolojik Bilgi

Bu alandaki başlıca eksiklik, ulusal enstitülerin bilgilerini artırmak için yürütecekleri sondaj çalışmaları için gerekli finansman olanaklarının sağlanmasıdır. Bu yolla üretilecek bilgiler, özel girişimcilerin dikkatini çekerek yatırım yapma eğilimlerini cesaretlendirebilir. Topluluğun madencilik politikası çerçevesinde Topluluk araştırma-geliştirme programlarının bu yolda daha aktif rol oynaması planlanmaktadır.

3.1.2. Arama Ruhsatı İşlemleri

Ruhsat verme işlemleri üye ülkelerde farklılıklar göstermesine karşın sonuçta hepsinde karmaşık, yavaş ve gelecek yönünden bazı belirsizlikler içeren bir sistemdir. Sonuç olarak yeni uygulanacak politika, geçmiş deneyimlerin ışığında değerlendirilerek yerel yönetimlerin kendi kanun ve prosedürlerini daha etkili duruma getirmelerini sağlamalıdır.

3.1.3. Vergi Teşvikleri

Topluluk içi ve dışı vergi farklılıkları, madencilik firmaları tarafından alınan yatırım kararlarını etkilemekte ve yatırımların sapmasına neden olmaktadır. Örneğin, Kanada firmalarının uluslararası düzeyde yaptığı arama harcamaları için vergi indirimine izin vermekte ve hatta diğer ülkelerde sonuçsuz çıkan sondaj çalışmalarının maliyetini diğer işletmelerinin vergilenebilir gelirinden düşmektedir.

Dolayısıyla vergi kolaylıkları, Topluluk firmalarının dışarıya yönelmesine ve elverişli vergi uygulamaları olan ülkelerde firmalar kurmalarına neden olmaktadır. Bunu önlemek için üye ülkeler ve komisyonun ortak olarak durumu değerlendirmesi ve önlemler alması yeni politikada izlenecek hususlardan birisidir.

3.1.4. Topluluk Sınırları İçinde Aramalara Mali Destek Sağlanması

Topluluk'da 1984 yılında, işletmeye geçildiği durumda geri ödenmek üzere arama kredilerinin verilmesi yönünde teklifler oluşmuştur. Fakat, bütçe problemleri ve günün koşulları altında hammadde arzındaki bolluk ve fiyatların düşük olması bu görüşe itibar edilmesini önlemiştir.

Topluluğa İspanya, Portekiz ve Yunanistan'ın katılımıyla artan madencilik potansiyeli, 1984'den sonra kapanan işletmeler dolayısıyla arzdaki düşüş ve fiyatlardaki artış ve yeni üye üç ülkeye ek olarak İtalya ve İrlanda'nın istekleri sektöre mali destek sağlanmasını gündemde tutmaktadır. Fakat, sağlanan destek madencilik projelerinin kârlılığını suni olarak artırmayacak ve özel sektörün gerçek katılımını sağlayacak şekilde olacaktır.

3.2. İşletme Safhası

Üye ülkelerde işletme ruhsatlarının alımı sırasında karşılaşılan güçlükler, özellikle çevre sorunları yönünden arama ruhsatları alınışı sırasında karşılaşılan sorunlardan daha büyüktür. Amortismanlara bağlı vergi problemleri, ruhsat harçları, işletme ömrünün tamamlanması durumunda işsizliği önlemek amacıyla işçilerin yeniden eğitimi, kur farklılıkları, hammadde fiyatlarındaki değişimler ve son olarak sosyal maliyetler, Topluluk'taki mevcut durumu madencilik endüstrisi için olumsuz yönde etkilemektedir.

3.2.1. İşletme Ruhsatı İşlemleri

Topluluk ülkelerinde işletme ruhsatı alımı yılları almaktadır. Mevcut yönetim sistemi, madencilik işletmelerinin başlama ve kapanma işlemlerinde dinamik bir madencilik politikasının oluşmasına uygun değildir.

Topluluk madencilik politikasında ilk adım olarak, yerel, bölgesel ve ülkesel yönetimlerin istediği koşulların, özellikle çevre konusunda uyum sağlaması gerekmektedir.

Komisyon, çevre konusunda ruhsatlandırma işlemlerinin basitleştirilmesi ve koordinasyonu için gerekli koşulların 85 /337 No'lu direktifte mevcut olduğunu düşünmektedir. Fakat yine de bu konularda çözümlerin komisyon ve üye ülkelerin ortak çalışmalarıyla üretilmesi, topluluk politikası olarak benimsenmiştir.

3.2.2. Vergilendirme

Topluluk komisyonu, madencilik faaliyetlerinin diğer endüstriyel faaliyetlerden, örneğin tekstil yatırımları gibi çok farklı problemler ile karşılaştığını kabul etmektedir. Bu problemler, işletilebilir rezervlere bağlı olarak işletme ömrünün sınırlı olması, amortisman ve zarar ötelemeleri yönünden mevcut vergi sistemlerinin sektörün özellikleri düşünülerek oluşturulmamış olması, işletmenin ömrünün sona ermesi durumunda Topluluk üye ülkeleri istihdam politikaları dolayısıyla işçilerin getirdiği sosyal yükler ve uluslararası fiyat ve kur değişimleridir. Civa üreten bir işletme fiyat ve kur değişiklikleri sonucu zarara uğruyorsa, tekstil sektörü gibi ürün değiştirme yani çeşitlendirme olanağı yoktur ve civa üretmeyi sürdürecektir. Bu problemleri hiç olmazsa belirli bir zaman aralığında atlatabilmek için, Topluluk Komisyonu, firmaların güvence olarak mali yedekler oluşturmalarına izin verilmesini düşünmektedir.

3.2.3. İşletmeciliğin Sosyal Maliyeti

Topluluk ülkelerinde 19. yüzyılda madencilik sektörünün gereksinmelerini karşılamak üzere yapılan kanunların hâlâ uygulanmakta olması, bazı belirli konularda büyük yanlışlıklara neden olmaktadır. Ek olarak marjinal hale gelen işletmelerde işi bırakmak zorunda kalan insanların toplum içinde absorbe edilmesi zorlaşmaktadır.

Dolayısıyla, üye ülkeler ve komisyonunun ortak çalışarak, madenleri etkileyen sosyal amaçlı, kanunların günümüz koşullarına uygun duruma getirilmesi yönünde çaba sarfetmeleri benimsenmiştir.

3.2.4. Personel Sorunları

Bugün bazı önemli üye ülkelerde, madencilik ya da jeoloji konusunda yetişmek isteyen öğrenciler ortam ve sektör koşulları dolayısıyla diğer konulara kaymakta, bu da madencilik eğitimi veren okulların kapanmasına neden olmaktadır. Bu eğilim devam ederse belki de 20 yıl sonra Topluluk şirketleri Topluluk içi ve dışında faaliyetlerini yürütecek kalifiye eleman bulamayacak, bu da teknolojik standarda sahip madencilik ekipmanları üreten ve ihracatını yapan sektöre tehdit oluşturacaktır. Bunları önlemek için Toplulukta gelişen ortak kanı, öğrencileri madencilik dalında eğitim yapmaya cesaretlendirmek yerine, gelecekte ihtiyaç duyacakları miktar için alt yapının geliştirilmesi, Topluluk düzeyinde eğitimin koordinasyonu, iyileştirilmesi ve uzmanlaşmanın desteklenmesi yönündedir.

3.2.5. İşletmeciliğin Finansmanı

Madencilik işlemleri diğer ekonomik işlemlere göre ömrünün sınırlı olması gibi bir dezavantaja sahiptir. Komisyon, bu gerçeğin sektöre ayrıcalıklı finansman olanakları sağlanması için yeterli olmadığı görüşündedir.

Topluluk tarafından Afrika, Karayipler ve Pasifik ülkeleri (ACP) için Lome Anlaşmasında tesis edilen SYSMIN programının benzerinin Topluluk'ta uygulamaya sokulması istekleri vardır. SYSMIN, ACP ülkelerine tanınan ve ülkenin son 4 yılda ihracatının %10 - 15'ini oluşturan madencilik ürünlerinde oluşan darboğazları aşmak için Topluluk kaynaklarından verilen 40 yıl süreli % 0,75-1 arası oranlarda faizli kredilerdir (7).

Komisyon; SYSMIN'm, üçüncü dünya ülkelerine yönelik bir politika olduğu gerekçesiyle Topluluk ülkelerinde bir karşılığının oluşturulmasını istememektedir.

Komisyon resmi bir Topluluk madencilik politikasıyla sektörün ekonomik yönden güçlenmesine yarayacak, önceden saptanmış miktarlarda finansal olanakların hazırlanmasını isteyen üye ülkelere işletmelerin yatırımlarda ERDF (Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu), ECSC (Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu) ve EIB (Avrupa Yatırım Bankası), kaynaklarından, kapanmalarda ise Sosyal Fon'dan faydalanabileceğini yani yapısal Fonların Topluluk işletmelerinin gereksinimlerini karşılayabilece-

ğini öne sürmektedir (3,4). Fakat, Komisyon, Topluluk'ta bu fonların yönetiminde olan kişilerin madencilik işlemlerini ekonomik boyutta destekleyebilmeleri için, Konsey tarafından sektörün önemi kavranarak kesin kuralların ve prosedürlerin oluşturulması gerektiğini vurgulamaktadır.

3.3. Sektörde Araştırma - Geliştirme

Sektörde araştırma - geliştirme irdelenirken sektörün bütün aşamaları, cevherin kazanılması, hammadde haline getirilmesi, yarı mamul, mamul ve mevcut/gelecek koşullara uygun ekipmanların üretimi göz önünde tutulması istenmektedir. Toplulukta rezerv araştırmaları sırasında bulunan rezervlerin yapısının karmaşıklığı dolayısıyla daha gelişmiş teknolojilere gereksinim duyulduğundan, Topluluk, "Ana Araştırma-Geliştirme Programı" çerçevesinde, hammaddeler başlığı altında yürütülen ar-ge çalışmalarının daha da ileriye götürülerek, Topluluk madencilik sektörünün rekabet edebilir duruma getirilmesini istemektedir (6).

4. TOPLULUK DIŞI ETKENLER

Komisyon'un madencilik politikasının geliştirilmesinde değerlendirmek istediği dış etkenler üçüncü ülkelerdeki kaynakların ulaşılabildiği, yatırım koşulları garantileri ve üçüncü ülkelerin topluluk pazarında damping uygulamalarıdır.

4.1. Kaynaklara Ulaşılabilirlik

Topluluk üçüncü ülkelerdeki kaynaklara ulaşabilmeyi ve kendi içinde bu kaynaklar için oluşturduğu pazarı dengeli bir şekilde yönlendirmeyi istemektedir. Bunun yanısıra üye ülkeleri, üçüncü dünya ülkelerinde tek başlarına yatırımlar yapmak doğrultusunda cesaretlendirmektedir. Çünkü bir ülkenin istenen kaynağa ulaşması demek, Topluluğun kendi gereksinimlerini karşıladığı mevcut kanalların artması anlamını taşımaktadır.

4.2. Üçüncü Ülkelerin Ticari Uygulamaları

Madencilik sektörünün bir özelliği de ürün fiyatlarının kısa bir süre de olsa düşmesi, Topluluk üreticilerinin ekonomik hayattan çekilmesine neden olmasıdır. Örneğin, Çin dış ticareti-

nin serbestleştirilmesi sonucu tungsten cevherinin ticaretinde büyük bir rekabet oluşmuş, düşen fiyatlar sonucu, Fransa, İspanya, Portekiz, Kanada ve ABD'de birçok işletme kapanmak zorunda kalmıştır. Dolayısıyla, Komisyon, Topluluk üreticilerini korumak amacıyla böyle durumlarda ilgili GATT kurallarına bağlı olarak damping olmasa bile anti-damping prosedürleriyle tepki göstermek gerektiğini kabul etmiştir.

5. SONUÇLAR

Madencilik sektörü hakkında Topluluk genelinde yapılan çalışmalar sonucu elde edilen net sonuçlardan birisi, özellikle üye Akdeniz ülkelerinde bu sektör ekonomik ve sosyal yönden büyük öneme sahiptir ve Topluluk gereksinmelerini karşılamada önemli rolü vardır.

Diğer yönden, madencilik sektörü 1993'de gerçekleştirilecek olan tek pazarın doğal olarak bir parçasıdır ve Topluluk ekonomisinin verimliliği çerçevesinde diğer sektörler kadar gözetilmesi ve kendi rekabet gücünü geliştirmek için desteklenmesi gerekir. Bu yüzden ulusal mevzuatların en kısıtlayıcı olduğu madencilik sektörünün de yeniden düzenlenmeye çalışılan kamu ihaleleri prosedürleri kapsamında ele alınmasına Topluluk genelinde sık bakılmaktadır.

ikinci net bir sonuç ise, birçok diğer sanayi sektöründe olduğu gibi madencilik sektöründe de özel bir politikanın izlenmesine gereksinim duyulmadığı düşüncesidir. Topluluk, madencilik sektörünün endüstriyel yapının bir parçası olduğunu kabul ederek bu sektörün rekabet gücünü yükseltmesini ve teknolojik gelişmesini pekiştirmesini arzulamaktadır. Bunun için gerekli olan bütçesel araçların Topluluk seviyesinde mevcut olduğunu fakat sektörün Topluluk ekonomisinde oynayacağı rolün ve öneminin anlaşılmasında eksiklik olduğunu savunmaktadır.

Bu sonuçlara paralel olarak Topluluk madencilik sektörünün temel problemlerine ulusal seviyede bütün üyeler tarafından uyumlu çözümler getirilmesi için bazı öneriler geliştirilmiştir.

Hükümet müdahalelerinin koşulları hangi Topluluk üyesi ülkenin araştırma-geliştirme çalışmalarının Avrupa sanayisinin rekabet gücünün geliştirileceği ve yapısını kuvvetlendireceği yönünden iyice incelenmeli ve buna göre

Topluluk Genel Araştırma Geliştirme Programı tamamlanmalıdır.

Komisyonun arama aşamasındaki sorunların çözümünde çalışmalarının devamını istemesi için, aramaları düzenleyen kanun ve yönetmelikler üye ülkeler tarafından Topluluk genişliği gözünde tutularak yeniden düzenlenmeli ve bu düzenlemelerin olumlu sonuçları gözlenmelidir.

Bir Topluluk madencilik politikasının kabulüyle işletme aşamasında sektöre finansal destek isteyen üye ülkelere kabul edilebilir oranlarda karar kılmaları halinde mevcut yapısal fonlardan sektörün faydalanabileceği ifade edilmektedir. Dolayısıyla, Topluluk seviyesinde madencilik sektörünü destekleyecek özel bir bütçesel araç geliştirilmesi görüşüne açıkça karşı çıkılmakta, Komisyon, üye ülkeler bölgesel planlarına madencilik sektörünün gelişmesini ilgilendiren programlar koyarsa, bu isteği dikkate almaya ve eğer bu programların bölge gelişmesine katkıda bulunduğuna inanırsa Topluluk desteğinin oluşturulmasını gündemine almaya hazır olduğunu ifade etmektedir.

Topluluk madencilik sektörü, çoğunlukla karmaşık yönetim yapısı dolayısıyla eleştirilmektedir. Bunun nedeni ise birçok ülkede bulunan vergi ve kanuni güvenlik elemanlarının Topluluk üye ülkelerinde bulunmamasıdır. Problemlerin çoğu, ulusal ve bölgesel kanun ve yönetmeliklerden kaynaklanmaktadır. Üye ülkelerin işletmeleri için uygun ortamın yaratılmasının önemini kavramaları istenmektedir. Bu doğrultuda, Komisyon üye ülkelerden uzmanların oluşturduğu bir grubun madencilik sektörünü olumsuz etkileyen elemanları ayrıştırılı ve sistemli bir şekilde incelemesi, sonuçların değişik ulusal otoritelerin birlikte hareketi olarak Topluluk'ta madencilik sektörü için uygun ortamın yaratılması yönünde tavsiyeler olarak kabul edilmesini önermektedir. Komisyon ek olarak, insan kaynaklarının kullanılmasında uzman olan bir kuruluşun jeoloji ve madencilik alanında eğitimin ölçülü ve verimli hale getirilmesi için ilgili kuruluşlarla irtibatlı olarak çalışmasını önermektedir.

Komisyon kendisini, mevcut madencilik sektörünü kendi özkaynakları yönünden değerlendirerek ticari alanda bu sektörü etkileyecek tehlikelere karşı maksimum önlemler almakla yükümlü görmektedir. Sektörün ekonomik ve sosyal öneminden dolayı araştırma, ye-

nilik ve modernizasyon ile uzun vadede rekabet gücünün artırılmasını istemektedir.

KAYNAKLAR

- 1 - Commission of The European Communities.
Memorandum on the Mining Industry in the Community. Com (89),
Haziran 1989
- 2- Industry Council: The Council Lays Down the Basis of a Community Mining Policy, but without Specific Funds for Prospecting.
Agency Europe 23/6/1989
- 3-EIB- Information
From Lome II to Lome III
The EIB and Community Aid for the ACP States,
January 1986 No:47
- 4-EIB-Information
EIB Financing Through Global Loans
December 1989, No: 62
- 5- Madencilik Açısından Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Entegrasyon Etibank, 1987
- 6- Research and Technological Development Policy European Documentation, Office for Official Publications of the European Communities. 1988
- 7- Ten Years of Lome
A Record of EEC - ACP Partnership
1975 to 1985
Europe Information Development, 1986
- 8- Mining Industry: The European Commission Memorandum Highlights the Importance of Community Reserves of Chromium, Bauxite, Nickel and Tungsten Guidelines to Ensure the Cost Effectiveness of Operations.
Agency Europe 20/5/1989

